

# DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

VI legislatura

Període intermedi



Sèrie D - Número 1

Dimarts, 25 de juliol de 2000

## Diputació Permanent

PRESIDÈNCIA DEL M. H. SR. JOAN RIGOL I ROIG

Sessió núm. 2

### Í N D E X

**Elecció**  
del secretari primer

**Sol·licitud**  
de debat general sobre la política de prevenció i protecció cívica davant de situacions d'emergència:  
accidents, inundacions i incendis (tram. 255-00003/06)

## S U M A R I

La sessió s'obre a les dotze del migdia i vuit minuts.

**1. Elecció del secretari primer** (punt primer de l'ordre del dia) (12:08)

*El president proposa l'elecció del Sr. Isidre Gavín i Valls, del G. P. de Convergència i Unió, com a secretari primer de la Mesa de la Diputació Permanent. És aprovada per assentiment.*

3

**2. Sol·licitud de debat general sobre la política de prevenció i protecció cívica davant de situacions d'emergència: accidents, inundacions i incendis** (tram. 255-00003/06) (punt segon de l'ordre del dia) (12:10)

*Presentació:* Sra. Geli i Fàbrega (S-CC).

3

*Posició del G. P. d'Iniciativa per Catalunya - Verds:* Sr. Ribó i Massó.

5

*Posició del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya:* Sr. Carod-Rovira.

6

*Posició del G. P. Popular:* Sr. Fernández Díaz.

7

*El Sr. Ribó i Massó (IC-V) intervé per al·lusions.*

9

*Posició del G. P. de Convergència i Unió:* Sr. Camp i Batalla.

10

*El Sr. Joaquim Nadal i Farreras (S-CC) intervé per al·lusions i contradiccions.*

10

*Votació:* rebutjada per 9 vots a favor, 10 en contra i 4 abstencions.

11

La sessió s'aixeca a la una del migdia i dos minuts.

## SESSIÓ NÚM. 2

La sessió s'obre a les dotze del migdia i vuit minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'oficiala major i el lletrat major.

Hi són presents tots els membres de la Diputació Permanent i altres diputats i diputades de diferents grups parlamentaris.

## ORDRE DEL DIA

1. Elecció del secretari primer.
2. Debat de la sol·licitud de convocar el Ple del Parlament d'acord amb l'article 53.1.quart amb l'ordre del dia següent:

Debat general sobre la política de prevenció i protecció cívica davant de situacions d'emergència: accidents, inundacions i incendis, sol·licitat per més d'una cinquena part de diputats de la cambra, del G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (reg. 10876).

**El president**

S'obre la sessió.

Prego a tots els senyors que van amb «artilugis» fotogràfics i d'impressió d'imatges que ens deixin...

S'ha convocat aquesta sessió de la Diputació Permanent a petició de vint-i-nou diputats del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, per tal de considerar i, si s'escau, acordar la convocatòria del Ple del Parlament.

**Elecció del secretari primer**

Però, abans, el primer punt de l'ordre del dia és l'elecció del secretari primer. El Grup Parlamentari de Convergència i Unió ha proposat l'il·lustre diputat senyor Isidre Gavín i Valls com a candidat a secretari primer de la Mesa de la Diputació Permanent.

D'acord amb la norma supletòria de l'article 35 del Reglament, són inelegibles els diputats que no siguin membres del Grup Parlamentari al qual pertanyia el membre de la Mesa cessat en el moment de ser elegit. D'acord amb la norma supletòria de l'article 81.1.primera del Reglament, proposo que l'elecció del secretari primer s'aprovi, si fos convenient, per assentiment, si no hi hagués cap opinió contrària. (*Pausa.*)

Moltes gràcies.

Per tant, donat que la proposta és la de l'il·lustre diputat senyor Isidre Gavín i Valls, queda designat ell com a secretari primer de la Mesa de la Diputació Permanent, amb l'assentiment de tots vostès.

Gràcies. Prego que prengui possessió del seu lloc.

**Sol·licitud de debat general sobre la política de prevenció i protecció cívica davant de situacions d'emergència: accidents, inundacions i incendis (tram. 255-00003/06)**

El segon punt de l'ordre del dia és el debat de la sol·licitud de convocar el Ple del Parlament d'acord amb l'article 53.1.quart, amb l'ordre del dia següent: debat general sobre la política de prevenció i protecció cívica davant de situacions d'emergència, accidents, inundacions i incendis, sol·licitat per més d'una cinquena part de diputats de la cambra, del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi.

Té la paraula un diputat representant del Grup sol·licitant de la sessió, que serà la il·lustre diputada senyora Marina Geli. Té la paraula.

**La Sra. Geli i Fàbrega**

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, abans de tot, deixar constància de l'absència de membres del Govern; nosaltres pensàvem que la Diputació Permanent, en un tema que afecta tots els ciutadans i ciutadanes de Catalunya, mereixia que hi estigués present el Govern, que no sabem trobar-lo en aquesta cambra. En tot cas, segurament, doncs, tindrem l'oportunitat de debatre-ho amb el Govern, perquè aquest és un tema de Govern, de president Pujol, com a mínim de diverses conselleries. Per tant, en el ple que avui nosaltres proposem, fem una proposta a la Diputació Permanent, doncs, tindrem oportunitat de debatre-ho amb els consellers i conselleres.

Aquest tema és un tema més de desgovern, de perdre oportunitats, d'incapacitat d'escolta de la cambra, que reiteradament..., i hem fet una anàlisi exhaustiva de les iniciatives parlamentàries respecte a aquest tema. Per no anar molt més lluny, voldria citar la de l'any 97: el nostre Grup, el Grup Socialista, demana al Govern que reordeni les emergències a Catalunya, i que ho reordeni amb visió territorial, que no és el mateix l'Anoia que la Conca de Barberà o que el Pallars. Això, evidentment, va estar absolutament rebutjat pel Grup que en aquell moment tenia la majoria en aquesta cambra. A partir d'aquell moment, iniciatives de tots els grups parlamentaris de l'oposició, que sempre quedaven –amb algunes excepcions finals, després de molta pressió ciutadana–, que han quedat al calaix de les hemeroteques de paper d'aquest Parlament, i ara, també, doncs, a disposició de tots els diputats i diputades.

Aquesta és una mostra més que fa uns anys que hi ha descoordinació entre els diferents departaments del Consell Executiu. Aquest no és un tema tan simple, aquest és un tema que genera inseguretat a la població. I nosaltres no demanem aquest ple només, evidentment, per parlar del transport sanitari: vostès han vist que volem parlar de les emergències. Evidentment, en les emergències, el vessant d'assistència sanitària és el rellevant, el fonamental.

Intentaré argumentar per què aquest és un Govern que ha perdut oportunitats; però al final de la nostra intervenció, de la meua intervenció en nom del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, intentaré aportar solu-

cions, solucions que traslladarem al plenari que efectuarem properament, perquè una vegada més ens dona la impressió que aquest és un Govern que no dona la cara suficientment, que no busca consens en temes vitals, que s'amaga darrere discussions competencials excessivament administratives i que probablement no dona resposta a les inseguretats que tenen els ciutadans respecte a si tenen un accident, una malaltia aguda amb possibilitat de mort, o bé si les lleres del Maresme estan prou netes, per fer una certa previsió de les riudes que potser s'esdevindran a la tardor, com succeeix moltes vegades. Els portaré de viatge pel territori per demostrar que calen decisions polítiques, perquè els tècnics –que ho tenen molt apamat, eh?– ens diuen que necessitem canvis.

Quines són les argumentacions? L'any 91, la Comunitat Europea, el Consell d'Europa, demana als Estats, i l'Estat ho delega a la Comunitat Autònoma de Catalunya, que tirin endavant una central operativa de gestió d'emergències, el 112 –l'any 91. L'any 92, el Govern, el Govern del senyor Pujol, crea una empresa pública –nosaltres el vam felicitar–, que era l'empresa pública Sistema d'Emergències, SA, amb l'objectiu –i ho diu l'acord de govern– d'atendre les emergències mitjançant la gestió i el control de recursos a tot el territori, l'atenció prehospitalària, el transport sanitari, fins a l'ingrés en el centre del malalt crític; i no discrimina que aquesta persona estigui a la sorra de la platja fent un esport d'aventura, o allà on sigui.

Posteriorment, el Govern s'ha adormit a la palla, no ha legislat... Hi han altres comunitats autònomes que ens han passat al davant: la Comunitat Autònoma de Balears, en l'últim Govern del Partit Popular, legisla davant d'aquestes recomanacions la central operativa d'emergències 112; la Comunitat de Madrid –i poso exemples..., perquè vegin que no es tracta de colors polítics– legisla, implanta en el territori de Madrid un sistema operatiu d'emergències que té a veure també amb els bombers, té a veure amb helicòpters, etcètera.

Posteriorment, l'any 99, des de Governació abans, ara Interior, es posa en funcionament el 112. Ai las!, pensàvem que ara milloraríem, però què és el 112? És una central telefònica, no un centre de gestió de recursos. I, a partir d'aquí, decisions de Govern o no-decisions de Govern que demostren la inconnexió entre dos departaments fonamentals en aquest tema, que són el Departament d'Interior, que té sota el seu organigrama la Direcció General d'Emergències i de Seguretat Civil, amb una llei, que ha resultat una llei que envegen i que estan copiant, de protecció civil a Catalunya. Però des d'Interior hi ha una Direcció General d'Emergències i de Seguretat Civil que oblidava que hi ha un altre element importantíssim en les emergències –jo diria, el que pre-ocupa més a la gent–, que és l'assistència.

I, posteriorment, despropòsits de Govern, fins a arribar al concurs del transport sanitari, un concurs que en comptes de millorar empitjora, que genera inseguretat i en què els vull argumentar algunes consideracions de no-Govern. Per què en aquest moment el Consell Executiu no planifica millor quines han de ser les bases operatives de personal, d'efectius i on han de ser? Diu que les empreses que es presentin, i oblidava que des

d'Interior s'havien preparat els bombers per fer emergències també sanitàries; això sembla que passa a la història. Consellers que no es parlen, Consell Executiu que no governa.

Però encara ho compliquem: es tipifiquen zones com el Ripollès, la Garrotxa o la Conca de Barberà, l'Alt Camp, el Berguedà o zones de l'Alt Empordà o la Selva interior com a zones de fàcil accés. Però des de quin despatx es poden tipificar aquestes zones com a zones de fàcil accés? Se'ls hi pregunta als bombers, se l'hi pregunta a qualsevol ciutadà que recorre Catalunya, i sap les dificultats per arribar a determinades zones.

No s'utilitza ni el 112 per crear una central de gestió de recursos. No s'estableixen suficients mecanismes de coordinació entre tots els operadors: bombers, policia, policies locals, Mossos d'Esquadra, Policia Nacional, ajuntaments, xarxa sanitària... No es pressuposta ni tan sols el plus d'iniciativa social que aportava la Creu Roja; s'oblida que Creu Roja, que cobrava el transport, que feia atenció a les emergències, aportava uns diners complementaris que sortien de les butxaques dels ciutadans de l'Estat, d'aportacions voluntàries i d'ajuntaments. Quantes converses oblidades amb els ajuntaments per regular un tema que tots hi tenim competències, o totes les administracions, com és el tema de salvament i de socorrisme a les platges! La Llei de costes diu –que és una llei de l'Estat– que el mar és competència de l'Estat, que el que succeeixi a la platja també és competència municipal, però, en tot cas, la Llei d'ordenació sanitària, aprovada en aquesta cambra, diu que la planificació és responsabilitat del Govern.

No es fa ni tan sols referència a èpoques estivals, com si fóssim un país que no tingués fluxos estacionals, com si la cara de qualitat que hàgim de donar al turisme, al turisme interior i al turisme estranger, no fos una altra cara. Cap acord fort, valent, amb els ajuntaments. No es netegen les lleres del Maresme i tornen a haver-hi riudes que s'emporten gent i que causen morts.

Però no volem fer demagogia. No es tracta de només responsabilitzar el Govern; aquesta és una responsabilitat col·lectiva. El que diem és que s'ha de governar d'una altra manera, que s'ha de ser valent i s'han de buscar acords. I per això nosaltres demanem poder aportar a un Govern que ens sembla que podria governar millor, que podria haver legislat millor... I per què ho fem amb caràcter d'urgència o amb caràcter extraordinari? Simplement, perquè el mes d'agost també s'ha de governar, o el mes de juliol, perquè, si bé és veritat que en l'últim plenari d'aquesta cambra, després d'una interpellació del Grup d'Iniciativa per Catalunya - Verds, vam arribar a una moció molt important, de grans acords, no podem esperar sis mesos o nou mesos: hem de prendre determinacions, si no les pren el Govern, des de l'àmbit parlamentari que impulsa el Govern.

Quines decisions nosaltres posarem a la consideració en el plenari? El 112 ha de ser, no un telèfon, sinó una central de gestió d'emergències amb caràcter d'urgència. Ens hem repassat qui truca al 112: el 35% de les trucades reclamen atenció a emergències teòricament urgents o greus, des d'accidents a rierades, a incendis,

etcètera. És urgent habilitar una partida pressupostària complementària que permeti revisar una a una totes les concessions, el que en diuen «concessions»... Em fa riure, «concessions». La delegació d'un servei bàsic com el servei d'atenció a l'emergència no ha de ser una concessió administrativa: és una delegació d'una competència de responsabilitat pública. Per tant, ho hem de revisar a l'alça, afegint-hi com a mínim el plus econòmic i personal de voluntarietat que aportava Creu Roja.

Tercer. Hem de, probablement, utilitzar la xarxa de bombers de Catalunya, en algunes zones del territori, per fer aquesta primera atenció a les emergències, més enllà de la seva responsabilitat en protecció civil i en incendis. Tenim una xarxa de bombers raonablement bona, a la qual probablement li falten recursos, però raonablement formada, perquè el Govern –això s'ha de dir– hi va esmerçar recursos de formació per als bombers, que no se sap ben bé per què. I el model francès, el model suís, el model andorrà, són models fonamentalment lligats a bombers, o el model de la Comunitat Autònoma de Madrid. Hem d'arribar a un acord urgent, i no a una discussió administrativa, perquè els ciutadans, molts, en aquest moment, estirats a la sorra de la platja, se sentin segurs, i no discutir si és responsabilitat de l'ajuntament o responsabilitat d'un departament o de l'Estat buscar-hi solucions. Hem de revisar si hem complert, abans que comenci la tardor, acords d'aquest àmbit parlamentari, acords de consells comarcals, de Govern, per veure si aquelles zones inundables estan en condicions de tolerar millor les riuades que esdevindran probablement a la tardor.

Per tant, aquest no és un ple perquè nosaltres vulguem lluir-nos en un ple del mes d'agost. De cap manera. Nosaltres volem i pensem que cal governar i que no podem esperar més, no podem esperar perquè en aquest moment cada dia hi han, com sempre, com cada any, morts a les carreteres, hi ha gent que necessita un rescat, i hem generat –el Govern també hi ha ajudat, perquè no ha planificat– inseguretats, desconfiança entre els ajuntaments i l'Administració que els ha de donar suport; declaracions de delegats territorials que renyen els alcaldes, com el delegat del Govern a Girona; empresaris dels sectors d'ambulàncies que renyen els alcaldes o els ciutadans, perquè es queixen i diuen que ells no sabien on s'havien posat; lleres dels rius no prou netes; pistes forestals no prou netejades...

Per tant, es tracta de governar, també, o d'impulsar el Govern des de l'oposició, per trencar aquesta sensació que el Govern sí que és veritat que a corre-cuita, aquests últims dies, intenta fer pactes locals: pacte a la platja de Cadaqués, perquè l'Ajuntament de Cadaqués té una ambulància, hem de veure qui puja a l'ambulància, eh?... i dic Cadaqués com podria dir la Conca de Barberà o com puc dir Osona, tancant un pacte amb l'Ajuntament de Torelló, per veure que doni suport a la part nord d'Osona, o prometent a Tortosa i a Móra d'Ebre un vehicle medicalitzat perquè tot terres de l'Ebre no té cap vehicle medicalitzat, i l'hi promet per a la tardor.

Per tant, ens sembla que hem de fer aquest ple extraordinari, que ha caigut al bell mig d'un ple monogràfic sobre aquest tema, perquè, hi insistim, s'han de pren-

dre, més enllà de decisions a mitjà i a llarg termini..., que també els demanem que legislin una llei d'emergències extrahospitalàries que lligui amb la Llei de protecció civil que va aprovar aquest Parlament. Però aquest és un tema que pot esperar...

#### El president

Senyora diputada, se li ha acabat el temps.

#### La Sra. Geli i Fàbrega

Moltes gràcies. Per tant, aquesta és una decisió a mitjà o llarg termini, que podríem haver esperat, i per això els demanem el seu suport, diputats d'aquesta cambra –en absència del Govern–..., traslladarem, evidentment, en el proper plenari que vostès aprovin la possibilitat de fer un ple extraordinari per a aquest tema.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats, senyor president.

#### El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Hi ha torn en contra? *(Pausa.)* No hi ha torn en contra. Per posicionar el seu Grup, té la paraula, pel Grup d'Iniciativa per Catalunya - Verds, l'illustre diputat senyor Rafael Ribó.

#### El Sr. Ribó i Massó

Gràcies, senyor president. Senyora Marina Geli, el president del Govern i algun conseller és impossible que en aquests moments assisteixin a la Diputació Permanent, perquè han convocat a la mateixa hora una roda de premsa al Palau de la Generalitat per fer balanç del període de sessions. És també el motiu pel qual, suposo, s'explica que falta la televisió de la Corporació Catalana, de la TV3, que potser no tenen prou càmeres i han d'assistir primer a les urgències del Govern.

A nosaltres ens causa estranyesa el redactat de la proposta de demanda d'un ple extraordinari. Però és que l'estranyesa que ens causa aquesta proposta és molt menor que la que ens va causar sentir fa unes setmanes al Partit Popular proposar una sessió extraordinària del Parlament, després d'una rebequeria en el seu pacte amb Convergència i Unió. És molt poc seriós el que succeirà aquest matí en aquest Parlament, quan hem viscut *rifirrafes* polítics de molt baixa alçada entre els grups que teòricament donen governabilitat al sistema de Catalunya. No s'hi val a argumentar, quan un s'aixeca de mal peu, enfadat, perquè li han fet determinada crítica o actuació política, que cal activar el Parlament per tractar temàtiques que són urgents, i en canvi, després, anar a raure –lògicament– al refugi d'investidura, que és la solidesa entre l'acord del Partit Popular i Convergència i Unió. En aquest sentit, nosaltres superariem qualsevol índex d'estranyesa, fins i tot el que ens fa pujar els colors a la cara quan –i en això el Partit Popular té un petit mèrit–, pel carrer, fins i tot, et paren i et diuen: «Ah!, és que el mes de juliol no us reuniu?»

Nosaltres creiem que hi han temàtiques molt importants a treballar durant el mes de juliol. En concret, centrant-nos en la majoria de la intervenció de la senyora Geli,

volem recordar que qui va interpel·lar sobre transport sanitari en aquest cambra fou el nostre Grup, en la persona de la diputada Dolors Comas, que va aconseguir, amb els seus arguments i amb el suport dels grups parlamentaris, una moció que està encara per complir en molts dels seus aspectes i que han estat objecte, en part, de la intervenció de la diputada Marina Geli. Una intervenció, la que es va fer al seu dia amb aquella interpellació, que ara, paradoxalment, ha de passar per la befa que la política actual del Govern de Catalunya no solament li doni la raó, sinó que vagi a pitjor.

Recordin vostès que es va fer un concurs, que es va posar en marxa una activitat molt més tard del que estava previst, i això està darrere de les explicacions d'alguns dels accidents que van ocórrer, i que fins i tot a corre-cuita van intentar buscar els que feien els serveis anteriorment i que ja havien desmantellat, lògicament, els seus serveis. Fa molt pocs dies que el SEMSA ha hagut de contractar ambulàncies de reforç per pal·liar el caos a determinades zones, i això mostra el fracàs de la planificació del concurs anterior. Ho han contractat ara a dos milions i mig de pessetes més, preu correcte, però en el concurs –recordin-ho vostès– es va contractar a la meitat d'aquest preu; dades concretes i precises que demostren el cul d'olla que s'està essent en un tema tan important com el que ens ocupa.

El paper dels bombers, senyores i senyors diputats, estava assenyalat en una moció molt anterior en aquest debat, una moció que deia que farien assistència sanitària en emergències. Sanitat, el Departament de Sanitat, s'enfrontava a aquesta Moció del Parlament, i va haver de ser l'argumentació sobre acords anteriors la que va desbloquejar aquest tema. I s'ha complert en l'apartat de formació, sí; no pas en el d'equipaments. Senyores i senyors diputats, a tot Catalunya, avui hi ha una sola ambulància de bombers medicalitzada, a tot Catalunya, una sola, i la majoria dels furgons que haurien de fer aquesta assistència són obsolets. I això succeeix l'any 2000, molt més tard que les primeres mocions.

Podríem anar a altres temes que es citen en la demanda de ple i de debat de política general. Només vull recordar –i aquí no serà a mi a qui se li apujaran els colors a la cara– el tema dels incendis, quan l'any 94 es va votar en aquest Parlament la celebració del bé que ho feia el Govern, i l'any 98 vam constatar que la majoria de les mocions que havíem aprovat el 94 –no, òbviament, la de la celebració– estaven per complir, moltes de les quals, l'any 2000, continuen per complir, i sortosament és un any amb una climatologia prou beneficiosa per a aquests objectius.

Hi haurien, he dit, molts altres temes a tractar durant el mes de juliol. L'estranyesa és una altra: que el juliol sigui o arma partidista per enfrontar grups parlamentaris o absència d'activitat parlamentària.

Nosaltres, per aquests motius, votarem a favor d'aquesta demanda de ple de debat sobre aquestes qüestions. Sabem que tornarem a ensopegar amb els suports d'investidura, amb els que també seran còmplices d'endormiscar el Parlament.

Moltes gràcies, senyor president.

## El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Pel Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Josep-Lluís Carod-Rovira.

## El Sr. Carod-Rovira

Moltes gràcies, senyor president. El nostre Grup vol anunciar ja d'entrada el sentit del nostre vot, per donar a la resta de la nostra intervenció un perfil més clar des del primer moment: Esquerra Republicana s'abstindrà davant d'aquesta proposta que se'ns fa, entre altres coses, de protecció cívica davant de situacions d'emergència, entenent, entre altres motius, que entre cívica i civil òbviament hi ha alguns matisos que ara no és el cas comentar. Però no és pas aquest el tema: el tema és si en aquests moments té sentit o no la convocatòria d'un ple amb un caràcter extraordinari.

Al nostre entendre, fa mesos que un ple d'aquestes característiques s'hauria pogut produir. Per tant, sí que tenia sentit abans d'arribar al període en què, per la meteorologia, en el cas dels incendis –potser també dels aiguats–, per l'afluència turística, en el cas del transport sanitari en situacions d'emergència, s'hauria pogut preveure a l'avançada quina havia de ser l'actitud del Govern després d'haver-se produït en aquest cambra un debat al Parlament. Abans tenia sentit.

Justament, fa unes setmanes, no gaires, es va produir la compareixença del conseller d'Interior en la comissió corresponent d'aquesta cambra, i curiosament la majoria de grups van fer una valoració no crítica de l'exposició que havia fet el Govern, a l'espera, òbviament, de veure passada la campanya d'estiu en tots els àmbits, i aleshores poder-ne fer una valoració més concreta de la seva aplicació; amb una única excepció: una intervenció realment duríssima per part del Grup Popular, criticant justament les mesures que estava a punt d'adoptar el Govern de Catalunya.

D'aquí a uns mesos, al nostre entendre –i així ho plantejarem més endavant–, sí que tornarà a tenir sentit –no gaires mesos, unes setmanes tan sols– plantejar un ple extraordinari de balanç del que haurà estat l'acció de Govern davant dels casos d'emergència que aquí s'apunten. Però en aquests moments quin sentit té, de veritat, la convocatòria d'un ple d'aquestes característiques?, què justifica la celebració d'un ple d'aquestes característiques? En plena activitat de govern, sense emergències en principi evidents, això significaria la modificació del ritme i de la lògica pròpia d'aquest Parlament, com reconeixen en públic molts diputats i, en privat, diputats de tots els grups parlamentaris, sense excepció, subgrups inclosos.

Per tant, queda clar que en certa forma estem assistint a una espècie de joc dels disbarats, dels quals nosaltres no ens volem fer coresponsables. La petició de convocatòria d'aquest ple obeeix fonamentalment a interessos estrictes de partit, que són absolutament legítims, però que no són els nostres, i que connecten d'altra banda amb altres interessos, insinuats en altres moments per algun altre grup, que, a més a més, manifestava la voluntat d'incorporar-hi, per exemple, un debat sobre el cas Pallerols.

Nosaltres podem arribar a compartir moltes de les afirmacions que s'han fet en intervencions anteriors. I, en concret, sobre el tema del transport sanitari, queda clara la necessitat d'ordenar el transport sanitari, que era una petició que el nostre Grup –com segurament d'altres– anava fent a cadascun dels debats de pressupostos, quan demanàvem racionalitat i quan demanàvem estalvi en la despesa. I és evident que, en aquest cas i en aquest àmbit, el Govern no ho ha fet bé; que ha estat poc sensible a certes realitats on calia potenciar mesures de reequilibri territorial, en les quals no té sentit només fixar-se en el pes demogràfic, sinó que cal veure també el perfil de cada població, la distància de cada població o comarca amb relació als centres sanitaris més importants, l'estat de les infraestructures, etcètera.

L'aplicació d'aquest Pla està en fase de desplegament; per tant, poden ara rectificar-lo, reconduir-lo, han de solucionar conflictes comarcals, conflictes empresarials, i, en el cas concret del transport en cas d'emergència, per nosaltres –ho hem dit en alguna ocasió–, en fer el mapa del transport sanitari, caldria haver-hi incorporat el transport d'emergència, que, per nosaltres, l'haurien de fer cossos realment especialitzats en tot tipus de situacions d'emergència, que són fonamentalment el Cos de Bombers. La simultaneïtat de cossos en una mateixa actuació acostuma a tenir, com hem pogut comprovar, conseqüències negatives, a causa de la seva descoordinació habitual.

Curiosament, el nostre Grup va presentar i va sotmetre a debat i a votació, quinze dies abans de les morts ocorregudes a la Costa Brava, una proposició no de llei on es proposava l'increment del servei d'ambulàncies a la Costa Brava; doncs bé, aquella proposta no va prosperar pels vots en contra del Grup Parlamentari de Convergència i Unió i del Partit Popular. I en té en aquests moments una altra de pendent sobre el peatge de les ambulàncies en les autopistes, i en té d'altres amb el Grup Socialista i amb Iniciativa per Catalunya, per exemple, sobre les conseqüències dels aiguats en certes comarques del país.

Per Esquerra Republicana de Catalunya, queda clar que la prioritat en aquests moments és la que vam manifestar en el seu moment, que sí que afecta el teixit productiu d'aquest país, que sí que afecta l'economia d'aquest país, que sí que afecta el benestar material d'amplis sectors socials d'aquest país, com és un ple monogràfic en el qual puguem debatre el caràcter inconstitucional de les mesures de liberalització adoptades pel Govern, no només, al nostre entendre, en el terreny del comerç, sinó en d'altres.

Dit això, Esquerra Republicana volia plantejar aquí dues consideracions que són alhora la proposta de dues necessitats. Per una banda, la conveniència que en el futur aquest país es doti d'una llei de la seguretat pública de Catalunya, per donar cobertura legal a les mesures necessàries en situacions d'inseguretat, d'accidentalitat, de catàstrofes naturals o industrials; una llei que hauria de tenir com a objectiu la coordinació dels serveis i organismes presents en els àmbits diversos de la seguretat, l'aprofitament dels recursos humans i materials de les diferents administracions, com a millor garantia del servei públic per garantir la seguretat de les

persones, dels béns i dels drets. Per altra banda, a la tardor, a l'octubre, que és quan acaba l'aplicació d'aquest Pla, seria el moment adequat per celebrar un ple monogràfic de balanç; de balanç d'aplicació dels acords adoptats per aquest Parlament, en el cas dels incendis, des de fa dos anys, un cas en què, com molt bé s'explica en el llibre *Entre dos focs* –escrit per una de les persones que va ser damnificada per les conseqüències d'aquell incendi–, moltes de les promeses i dels acords que es van adoptar en aquell moment no s'han complert; un ple de balanç, també, de les conseqüències dels aiguats d'aquesta primavera; un ple de balanç, també, del transport sanitari, un cop s'haurà acabat la data de la seva aplicació.

És justament per aquests motius, com dèiem abans, que, com cada grup parlamentari, nosaltres tenim també les nostres prioritats, el nostre ritme i la nostra dinàmica, i bo i entenent que un ple d'aquestes característiques és necessari, cada cosa té el seu temps, i per nosaltres aquest ple hauria estat positiu abans que entrés pròpiament el període d'estiu i un cop, en tot cas, s'hagi acabat aquest període, per analitzar el balanç d'allò que el Govern ha fet en ús de les competències que li corresponen. És per aquest motiu que nosaltres, com deia a l'inici, ens abstindrem.

#### El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Pel Grup Popular, té la paraula l'illustre diputat senyor Albert Fernández Díaz.

#### El Sr. Fernández Díaz

Moltes gràcies, senyor president. Bé, la situació de les emergències i el transport sanitari a Catalunya ha sigut una qüestió llargament denunciada, la seva situació i les seves deficiències, pel Grup Parlamentari Popular, i també ha sigut objecte de diverses propostes des d'una perspectiva sectorial, i també va ser objecte d'una proposta del Partit Popular de Catalunya, traslladada a la resta de grups parlamentaris, en el sentit que podria ser convenient la celebració d'un ple extraordinari, el mes de juliol, en ocasió de les denúncies i la situació generada arran de les diverses contractes, en el seu moment adjudicades, al voltant del transport sanitari de Catalunya.

Però hem de dir també que aquesta proposta del Partit Popular era una proposta oberta a la resta de grups parlamentaris: oberta a la resta de grups parlamentaris des del diàleg per tal de centrar i aconseguir una proposta conjunta sobre els continguts d'aquest ple extraordinari, i oberta també perquè és evident que calien, a més d'altres qüestions, el consens i el concurs de diversos grups parlamentaris perquè aquesta Diputació Permanent donés el seu vistiplau per a la convocatòria d'aquest ple extraordinari.

Per tant, aquesta proposta del Grup Parlamentari Popular era àmplia, hi insisteixo, creïem i creiem que cal un ple extraordinari, però per tractar no tan sols la situació d'emergències i el transport sanitari, sinó també altres qüestions d'interès i prioritàries en aquests moments en el debat social i polític a Catalunya. I això calia fer-ho amb el diàleg entre els diversos grups parlamentaris. I,

bé, davant d'aquesta proposta del Partit Popular de Catalunya, una proposta plural des del vessant polític i àmplia quant als continguts que calia incloure en aquest ple extraordinari, la resposta del Grup Socialista va ser una resposta parcial i unilateral: parcial, perquè, de les quatre qüestions que plantejava el Grup Parlamentari Popular, únicament se'n va incloure una; unilateral, perquè el diàleg que proposàvem entre els diversos grups parlamentaris el Partit Popular, el Partit Socialista, el Grup Socialista el substitueix per una proposta pròpia i excloent, mantenint en certa manera la mateixa actitud en aquesta cambra o en aquesta Diputació Permanent com la que ja varen mantenir al voltant del debat del Consell Audiovisual de Catalunya.

I no em sorprèn, hi insisteixo, perquè hi havia antecedents d'aquesta actitud del Partit Socialista. Tampoc em sorprenen les crítiques del Grup d'Iniciativa per Catalunya, perquè en el fons ha passat de ser un grup parlamentari potestari en l'exercici de la seva oposició a ser un grup parlamentari prestatari del Partit Socialista en aquesta legislatura, atès que el Grup Parlamentari, i fins i tot la seva presència en aquesta Diputació Permanent, obeeix a un acord polític amb el Partit Socialista de Catalunya, i, per tant, entenem que això, evidentment, fa l'impuls i la substitució d'aquestes apostes, d'aquestes propostes potestàries per aquesta actitud prestatària del PSC d'Iniciativa per Catalunya.

Però, en qualsevol cas, nosaltres el que posem sobre la taula en aquesta Diputació Permanent és que cal fer-se un seguit de qüestions. Cal preguntar-se, i molt en particular cal preguntar al Grup Socialista, per què no ha recolzat el Partit Popular en aquelles qüestions que nosaltres hem posat sobre la taula i hem ofert a la resta de grups parlamentaris per tractar en aquesta Diputació Permanent i, per tant, si s'escau, convocar un ple extraordinari. Per què el Partit Socialista no recolza un debat general sobre el comerç? Potser perquè hi han diputats que són o han sigut alcaldes i a les seves ciutats s'ha condicionat el desenvolupament urbanístic, en el que s'anomenaven «àrees de nova centralitat», mitjançant la construcció de grans superfícies comercials, i potser no els interessava un debat general sobre el comerç. Potser perquè en una altra qüestió que plantejava el Partit Popular de posar sobre la taula en aquesta Diputació Permanent, que era la renovació de la Sindicatura de Comptes –el màxim òrgan de control i fiscalització extern dels comptes de la Generalitat de Catalunya–, paradoxalment, aquells que volen aixecar la bandera de la renovació política a Catalunya sembla ser que no estan interessats a posar sobre la taula la renovació de la Sindicatura de Comptes, sobretot quan hi ha dos qüestions que avalarien aquesta petició. La primera, que quasi la meitat dels síndics de la Sindicatura han exhaurit el mandat fa quasi un any, quasi la meitat, tres dels set síndics d'aquesta Sindicatura han exhaurit el seu mandat fa quasi un any, i sembla ser que aquest no és element suficient per impulsar la seva renovació –entre ells, el síndic major. Sembla ser que a algun grup parlamentari que aixeca la bandera de la transparència i la renovació a Catalunya, doncs, no li importa, per exemple, que el Grup de la majoria mantingui, a proposta seva, evidentment, la majoria abso-

luta dintre de la Sindicatura, en el sentit que hi ha majoria absoluta de síndics a proposta del Grup de la majoria, del Grup de Convergència i Unió, en aquesta Sindicatura de Comptes, cinc anys després que aquest Grup Parlamentari ha perdut la majoria absoluta en aquesta cambra, i quasi un any després que, com abans comentava, s'ha exhaurit el mandat de tres d'aquests síndics.

Hi ha un tercer tema que nosaltres vàrem posar sobre la taula, que és per què no aprofitem el mes de juliol perquè el conseller de Treball presenti l'informe sobre les presumptes irregularitats detectades a la seva Conselleria. I al seu moment vàrem parlar de l'informe, no vàrem parlar pas de la comissió d'investigació, i avui, novament, hi insistim. Per què des del Grup Socialista no s'ha insistit perquè el conseller de Treball presenti el mes de juliol el seu informe sobre aquestes presumptes irregularitats?, com el Partit Popular fa unes setmanes dèiem que era possible i com s'ha demostrat des del moment que el mateix conseller de Treball va presentar un escrit en aquesta cambra, en el sentit que aquesta última setmana de juliol estava en disposició de presentar en aquesta cambra aquest informe. I –oh! casualitat, oh! sorpresa– resulta que la presidenta de la Comissió de Política Social, socialista, en una convocatòria irregular i sense consulta als altres membres d'aquesta Comissió ni a la Mesa de la Comissió, opta no pas per convocar el conseller perquè presenti el seu informe el mes de juliol, com el mateix conseller estava disposat a fer, sinó el 6 de setembre. On està aquell Partit Socialista que fa poques setmanes deia que la transparència al voltant dels horaris de treball era una qüestió prioritària?

Doncs, crec que hi han interessos foscos o hi han interessos que en aquests moments el Partit Socialista hauria de començar a explicar, perquè ha volgut convocar aquesta Diputació Permanent amb un ordre del dia i amb una proposta de celebració d'un ple extraordinari que, la veritat sigui dita, és la Diputació Permanent amb l'ordre del dia i amb el Ple extraordinari que probablement Convergència i Unió sempre hauria somiat; amb els temes, evidentment, que tenen la seva importància, però defugint altres qüestions que són també cabdals en el debat polític català.

I per això nosaltres continuem dient que cal fer un ple al voltant de les emergències, però no pas un ple monogràfic i excloent, com proposa el Partit Socialista, sinó un ple ampli i amb diverses qüestions d'interès i sumament prioritàries per al conjunt de la societat catalana. I per això nosaltres no podem recolzar aquesta proposta i anunciem que ja hem traslladat, perquè puguin ser debatudes en el proper ple, les emergències, amb la presentació de la corresponent interpellació.

I únicament –perquè probablement el temps s'esgotarà–, senyor president, recordar que el Partit Popular hem denunciat, denunciarem –i adoptarem i impulsarem en aquesta cambra parlamentària les mesures adients per tal de solucionar-ho– la falta de planificació i coordinació que existeix a Catalunya quant a la prestació del transport públic sanitari i l'atenció en general de les emergències, que és la veritable clau de volta d'aquesta qüestió; continuarem reclamant un pla bàsic



de transport sanitari a Catalunya per a totes i cadascuna de les regions sanitàries, amb diverses qüestions concretes –des de la coordinació amb el 112, des de la redacció i l'aprovació de plans especials a les diverses zones urbanes, muntanyoses o costaneres– i, evidentment, delimitant clarament quines són les competències dels ajuntaments i, veritablement, fer una tasca de seguiment i d'inspecció per part del Govern de la Generalitat del compliment dels ajuntaments de l'exercici d'aquestes competències, però també, evidentment, de la suficiència dels recursos perquè ho puguin portar a terme.

I per finalitzar...

#### El president

Senyor diputat...

#### El Sr. Fernández Díaz

...si em permet, per posicionar el vot, doncs, atesa la proposta del Partit Socialista, amb un contingut clarament parcial i unilateral, i davant que, evidentment, aquesta proposta del Partit Socialista és contrària a l'aposta que va fer i que continua fent el Partit Popular d'un ple amb entitat i ampli en els seus continguts, el Partit Popular ens abstindrem en aquesta decisió.

#### El president

Moltes gràcies, senyor diputat. (*El Sr. Ribó i Massó demana per parlar.*) Demana la paraula, senyor diputat?

#### El Sr. Ribó i Massó

Sí, senyor president, per al·lusions sobre la nostra pertinença a la Diputació Permanent.

#### El president

Molt bé. Té un minut, senyor diputat.

#### El Sr. Ribó i Massó

Senyor Fernández Díaz, vostè deu ignorar el Reglament del Parlament de Catalunya, que diu que la Diputació Permanent reflectirà la composició de la cambra, i també deu ignorar les matemàtiques, si fa les divisions pertinents, i, sobretot, les sentències que hi ha hagut del Tribunal Constitucional sobre els drets de les minories en aquestes pertinences. Comprenc que a vostè li molesti la nostra veu a la Diputació Permanent, però li demanaria que, quant a les definicions, fos més curós al respecte.

Gràcies.

#### El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Per posicionar el Grup de Convergència i Unió, té la paraula l'illustre diputat senyor Ramon Camp.

#### El Sr. Camp i Batalla

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, una primera consideració prèvia a l'anàlisi del que estem debatent és la referència que alguns grups han fet a la presència o no –en aquest cas no-presència– del Govern de la Generalitat o de membres del Govern de la Generalitat en aquesta reunió. El nostre Grup Parlamentari vol fer constar que estem dins de la més estricta lògica i normalitat, en tant que en cap moment és preceptiu ni tampoc correspon a aquest organisme la presència del Govern de la Generalitat. Perquè, quina és la funció de la Diputació Permanent? O és que avui, en aquest exercici que estem aquí tots veient, acabarem sense saber exactament què fa la Diputació Permanent? La Diputació Permanent està analitzant si convé o no convé, si hi ha urgència o no hi ha urgència per convocar el Ple del Parlament per fer un debat sobre un tema determinat; aquesta és la funció de la Diputació Permanent. Per tant, si arribés el cas, on s'hauria de produir la presència del Govern hauria de ser en el Ple de Parlament, no a la Diputació Permanent, que correspon als grups parlamentaris jutjar si es donen les condicions perquè la petició formulada justifiqui la convocatòria del Ple de la cambra.

Per tant, molt lluny, absolutament lluny, de l'escenari que alguns grups estan aquí, en aquests moments, volent dibuixar i volent fer i volent confondre. Perquè, certament, es parla molt de potenciar la institució parlamentària, i n'hi ha més d'un que se n'omple la boca, però, tantes vegades al dia, que potser en queda empatxat. Ara bé, hi han dos maneres de fer malbé també una institució parlamentària: una és no fer-la treballar quan correspon, no tenir-la en compte quan correspon; l'altra és utilitzar-la malament, és a dir, intentar fer coses fora, diguéssim, de la mateixa lògica parlamentària i del mateix sentit comú, i avui aquí estem veient un exercici del que no s'ha de fer –un exercici del que no s'ha de fer.

Perquè ja hem vist que l'enunciat que el Grup Socialista havia plantejat per a la convocatòria de ple ràpidament ha quedat desbordat i reduït a un tema concret, que és el tema que fa un cert temps, doncs, hem debatut aquí en el Parlament de diverses maneres, el tema del transport sanitari, però que a més a més el Grup Socialista n'ha volgut fer una bandera especial, en funció d'uns fets luctuosos que van succeir a principis de mes i en els quals van intervenir molts factors, molts factors van intervenir-hi. I d'aquí se n'ha volgut allò que se'n diu «treure punta al llapis», se n'ha volgut fer erosió política, no sé sota quin criteri de responsabilitat de Govern, que també tenen vostès responsabilitat de Govern, encara que estiguin a l'oposició, també se n'ha de tenir, de responsabilitat de Govern. I avui jo demanaria que repassessin la intervenció que han fet aquí, perquè, realment, no sé si queda molt a prop de la responsabilitat de Govern que algun dia, doncs, vostès pretenen exercir i que no crec que exerceixin, amb aquest estil.

Què va aprovar el Ple del Parlament el dia 29 de juny? No, no fa tres mesos, ni dos, ni un any; no, no: el dia 29 de juny, és a dir, encara no fa ni un mes. Va dir que «el Parlament de Catalunya insta el Govern a fer, en el ter-

mini de sis mesos, una anàlisi de la demanda del transport sanitari urgent i no urgent per a cadascun dels lots que han sortit del concurs» aquest que estem parlant, «del transport sanitari, tenint presents les urgències i les emergències en els diferents cicles estacionals». I deia, a més, el Parlament, que va acordar fa tres setmanes: «El Parlament de Catalunya insta el Govern a presentar-li, en el termini de nou mesos, un pla bàsic de transport sanitari urgent i no urgent a Catalunya.» Sis mesos per a l'anàlisi de com funcionaran els lots aquests, és a dir, l'estructura en què s'ha articulat el transport sanitari a Catalunya, aquestes quaranta-vuit bases en què està articulat aquest transport sanitari, sis mesos per fer això; nou mesos per fer aquest Pla bàsic del transport sanitari a Catalunya.

Per tant, no entenem..., és que, francament, no entenem com es pot demanar la convocatòria de la Diputació Permanent, fer, doncs, que aquest organisme es reunixi, tenint uns antecedents com aquests que es tenen, que a més a més vénen d'altres antecedents, també d'acords de la Comissió de Política Social, i sempre per unanimitat, aquests acords que s'han pres, que marquen una línia, una voluntat, doncs, d'enfocar un tema, que, per altra banda, seria molt injust i també confusionari pensar que estem davant d'una situació de buit. A nivell de transport sanitari de Catalunya, diàriament, es fan 5.500 serveis diaris de transport sanitari, dels quals 1.800 són urgents; d'aquests 1.800, 1.300 es fan utilitzant el transport sanitari, diríem, normal, eh?, i 300 són coberts pel SEMSA i pel 061. Dic això perquè les xifres també marquen quina és la situació del país. O és que estem a punt del col·lapse dels serveis públics? En transport sanitari, en incendis, en inundacions..., és que la realitat del país és aquesta? No és aquesta, evidentment que no és aquesta. I, per tant, la situació del Grup Socialista plantejant això és una situació d'excés, i els excessos mai són bons; això haurien de saber-ho, vostès, que els excessos mai són bons, no?

De les quaranta-vuit bases en què està actualment estructurat el transport sanitari, n'hi han nou, de noves, en funcionament; les altres estan funcionant als antics serveis; per tant, trenta-vuit en què no hi ha hagut cap modificació, nou que han entrat en servei ara. I si—com deia abans un altre intervinent d'un altre grup— s'ha fet alguna contractació de reforç en aquests moments, no és perquè hi hagi una situació imprevista, sinó perquè alguna d'aquestes bases, que seran renovades a partir de l'1 d'octubre, han quedat mancades de personal i s'han hagut de reforçar, i algun altre cas en el qual, doncs, es creu que és bo donar aquest plus.

A les comarques de Girona, per entendre'ns —per acabar de donar informació en aquest sentit—, dels serveis de transport que es feien fins ara, el 25% el feia la Creu Roja, i el 75% el feien altres empreses. Dic això per situar quina és la magnitud del tema, el tema del transport sanitari.

I si saltéssim a altres capítols de la proposta del Grup Socialista, com el tema d'incendis, doncs, miri, què vol que li digui?, tenim la sort —perquè és una sort— que enguany no hi hagi incendis, però també perquè hi han els mitjans, que juga el que juga, això; hi ha els mitjans, hi ha una climatologia favorable i hi ha un resultat. I això

s'ha de tenir en compte en el dia d'avui, que és el que estem debatent: hi ha un resultat. I en el tema de les inundacions, tres quarts del mateix: hem tingut aquí, en el tema d'incendis, possibilitat de debatre-ho a la comissió pertinent, en què es va analitzar l'Infocat 2000; hem tingut, en el tema d'inundacions, la possibilitat de compareixença de quatre consellers per analitzar el que va succeir fa un mes i prendre mesures al respecte; hem tingut també la possibilitat de conèixer de prop el Pla d'accidents que Interior ha posat en marxa, del qual, certament, no va ser possible fer la informació a la comissió pertinent, i, en canvi, a la presentació —me n'informaven l'altre dia— van ser convidats tots els grups parlamentaris, i concretament el Grup Socialista no hi va anar, en aquesta presentació —devia tenir altres preocupacions—, és a dir, hi ha hagut multitud d'intervencions parlamentàries, de possibilitats d'acció per analitzar de sobres això que estem avui aquí debatent.

Per tant, l'habilitació d'un període de vacances parlamentàries només es pot justificar, com dèiem abans, per una raó d'urgència; una raó d'urgència que no es dóna en aquest cas i que, per tant, fa que el nostre Grup vulgui posar de manifest la utilització que s'està fent de la Diputació Permanent per a altres finalitats, que poden ser molt bé, doncs, de caràcter extraparlamentari, però que ens sembla que no són escaients aquí. No és possible fer un calendari de sessions a mida de les conveniències d'algun grup, sinó que s'ha de fer en funció dels temes que realment sigui urgent de tractar. No hi ha, per tant, cap urgència en aquests moments que ho justifiqui; han estat suficientment debatuts els temes, amb transparència i amb profunditat, en les iniciatives parlamentàries que s'han produït, bé en el Ple, bé en comissions...

#### El president

Senyor diputat...

#### El Sr. Camp i Batalla

...aquest tema —senyor president, acabo— és evident que, passat un temps, es pot fer balanç d'aquestes qüestions, evidentment que se'n pot fer balanç, és convenient fer-ne balanç, i en aquest sentit ens sembla que el Grup Socialista, plantejant el tema que ha plantejat, s'ha equivocat i s'ha quedat en una situació d'evidència prou palpable, com s'ha pogut escoltar darrerament.

Gràcies, senyor president.

#### El president

Moltes gràcies, senyor diputat. (*El Sr. Joaquim Nadal i Farreras demana per parlar.*) Senyor diputat, em demana la paraula per...?

#### El Sr. Joaquim Nadal i Farreras

Senyor president, per al·lusions i contradiccions evidents, com a mínim, d'intervencions de dos...

#### El president

No, és a dir...

**El Sr. Joaquim Nadal i Farreras**

...grups que han intervingut.

**El president**

En tot cas, hi té dret per l'última intervenció, però és que les al·lusions i les contradiccions han sigut per posicionar-se...

**El Sr. Joaquim Nadal i Farreras**

No, d'acord, però jo crec que...

**El president**

És molt difícil posicionar-se en contra sense posar contradiccions a la proposta de l'altre grup.

**El Sr. Joaquim Nadal i Farreras**

Sí, però... (*Veus de fons.*) Em sembla que amb relació, com a mínim, a dues intervencions, no només per les contradiccions, sinó per la forma i el contingut, em pot concedir un minut per intervenir.

**El president**

A veure, li concedeixo un minut només per l'última intervenció, perquè, en tot cas, per l'anterior havia d'haver demanat la paraula immediatament després. Per tant, només pot fer referència, per un minut, a l'última intervenció. Té un minut.

**El Sr. Joaquim Nadal i Farreras**

Sí, senyor president. El senyor Camp, com altres intervinents abans, ha volgut donar a entendre que nosaltres havíem demanat aquesta Diputació Permanent i aquest Ple per raons de tipus partidista. (*Algú diu: «Sí.»*) Si fos així, senyors Camps i Camp, hauríem fet cas de les afirmacions d'un exconseller de la Generalitat l'endemà de les morts de l'Estartit, quan va dir: «De la mateixa manera que algú es tem que els Mossos ens faran enyorar la Guàrdia Civil, jo em temo» –deia aquest conseller– «que el transport sanitari actual ens farà enyorar la Creu Roja.» I no ha estat aquest l'argument que hem fet servir, sinó que ha estat un argument

constructiu; tan constructiu, senyor president, que el nostre Grup –ho dic per algun altre grup d'aquesta cambra–, sense cap recança, estarà a favor d'alguna de les iniciatives que s'han anunciat aquí per part de diferents grups de la cambra. Incondicionalment.

I, per tant, que quedi clar que la nostra unilateralitat, que deia també algun altre portaveu, no ha estat partidista, i no ha estat un ple fet a mida del Grup que dona suport al Govern, sinó que ha estat, justament, una petició amb voluntat de debatre a fons temes que afecten la seguretat dels ciutadans de Catalunya...

**El president**

Senyor diputat, estem en un minut generós...

**El Sr. Joaquim Nadal i Farreras**

Gràcies, senyor president.

**El president**

Moltes gràcies. Vol intervenir? (*Pausa.*) Molt bé.

Sotmetem, per tant, ara a votació la proposta... (*veus de fons*), lògicament, la proposta de convocar un ple.

Dintre de la sala hi han membres que han exercit el dret, com a diputats, d'assistir a la Diputació Permanent, però que, lògicament, no tenen dret a votar. Per tant, prego als secretaris que comptin els resultats d'aquesta votació –els secretaris, exactament, són el senyor Huguet, lògicament, i el senyor Gavín.

Vots a favor de la proposta de celebrar un ple?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 9; vots en contra, 10; abstencions, 4. Per tant, la convocatòria del Ple ha estat denegada en la votació que hem celebrat.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a la una del migdia i dos minuts.

S U B S C R I P C I O N S

EDICIÓ **I**MPRESA

**BUTLLETÍ OFICIAL**  
DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

V legislatura  
Primer període

Número 1  
Dimecres, 1



**DIARI DE SESSIONS**  
DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

V legislatura  
Primer període

Número 1  
Dimarts, 5 de desembre de 1995



i també

EDICIÓ EN **M**ICROFITXA

C O N D I C I O N S

La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any.

Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.

La tramesa regular dels exemplars de subscripció (impresos o en microfitxa) començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.

El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa, però sense dret als exemplars no rebuts.

L'administració de les publicacions oficials del PARLAMENT pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció.

Els preus de subscripció vigents consten al peu d'impremta de cada número de les publicacions oficials.

El pagament es farà **exclusivament**:

**a) Per transferència bancària**, a nom del PARLAMENT DE CATALUNYA, al compte corrent número 2500019405 de la Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona, entitat 2100, agència 3018, del Pla de Palau, núm. 2, 08003 Barcelona.

**b) En metàl·lic** o xec registrat al **Servei de Caixa del Parlament**.

B U T L L E T A

Nom .....

Carrer ..... Núm. ....

NIF ..... Telèfon ..... Fax .....

Població ..... Codi postal .....

desitja subscriure's al  **Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya**  
 **Diari de Sessions del Parlament de Catalunya**  
 **Butlletí Oficial i al Diari de Sessions** (subsc. conjunta) }  Impres  
 Microfitxa

d'acord amb les condicions establertes i els preus vigents, a partir del dia ..... de ..... de .....

fins al dia 31 de desembre de 2... Amb aquesta finalitat, i amb data de ..... de ..... de .....

envia per ..... núm. .... la quantitat de ..... pessetes.

..... de ..... de 2 .....

SIGNATURA

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Edició i subscripcions: Servei de Publicacions, Palau del Parlament, Parc de la Ciutadella, 08003 Barcelona. Tel. 93 304 65 00

Subscripció anual (edició impresa o en microfitxa) 6.000 PTA.  
 Subscripció anual (edició impresa o en microfitxa) conjunta amb el **Butlletí Oficial**: 13.000 PTA. } IVA inclòs  
 Número solt (edició impresa o en microfitxa) 120 PTA.

Dipòsit legal: B-27.966-80 ISSN 0213-7984 Impres a Multitext, SL, Barcelona.